

מזל טוב! יש ברית!

מזל טוב! המתחרים הנצחיים **יצחק מודעי וגרעין פת** כתרו לאחרונה ברית-יהדות בנייהם. תרמו להכשרת-הקרקע שני אישים המיוחסים לשנייה: חברי-הכנסת **פינ"ח גולדשטיין** איש מודעי ו**איתן רוזנמן** (זה באלעל וזכרים? תחילה ייצג את העובדים. אחר כך את ההנהלה ולבסוף מצא עצמו בחוק. שהוא מקורבו של פת. גולדשטיין לקח את רוזנמן שיעורו לו במטה-הבחירות של הליכוד. הסיים את התקרבו במהלך העבודה וסללו את הדרך לקרובה בין מודעי ופת.

מודעי ופת עצמם נפגשו לפני כמה ימים והכריזו על פתיחת דף חדש ביחסים בנייהם. שיתוף ואמון הדדיים. עד כדי כך אמון. שהשניים כתבו את פיתקי ההצבעה שלהם ביום הראשון החולף יחדיו. כך על כל פנים. סיפר לי פת. כשנודע לפת ומודעי שפתק-ההצבעה של מודעי בידו. הודיע לי פת בחיוך שהסופו אינו בלעדי שלי; גם הוא יודע את תוכן הפתק; הסתבר שהשניים הראו אחד לשני את שמות מועמדיהם לתפקידים שרים. בטרם שילשלו את פיתקיהם לקלפי. לזה בדיוק יקרא שיתוף!

כיצעט ועידת פיסגה

למישלת הישראלית לכינוס מועצת-הנוער הפוליטית והכללית. שנערך באוסלו בירת נורווגיה, אירעה קמעט ועידת פסגה בין-מעצמתית. המישלת מנתה, בין היתר, את חברי-הכנסת **עדי אמוראי** (עבודה) ו**פינחס גולדשטיין** (ליברלים). ובאה למלון שבו השתכנה מישלת סובייטית כראשותו של **פאטיה**. התנו של **יאזניר ברזניב** — מנהיג ברית-המועצות המנוחה. מישלת נוספת שהתארכה במלון היתה אמרצות הברית. אצל האמריקאים חייק התיווך הוא פעיל במיוחד, ומיידי נעשו נסינות להגשיג את המישלות מרוסיה ומישראל. תכלס? לא יצא כלום. הרוסים השתדלו להוריד פרופיל. ואילו גולדשטיין ואמוראי הוחלוו בטרם עת ארצה. עקב ההתחששות הפוליטיות.

ההתרעה הובנה נכון על-ידי רביעיית הצמרת (שימיעון פרס, יצחק רבין, יצחק נבון וחיים בר-לב). שאילסה בתורנות את השולחן שעל הבימה. תורו של כהן הוקדם. ונאמו התקבל בתשואות נקהל — שקצת הפריעו להפייאנה. שהיה חזר לסיים את הערב. לאחר נאומו אמר כהן למקומו בקהל. וזכה למיתקפה מאסיבית מאוד של שלושת ריבועי ההנהגה: יצחק רבין, שימיעון פרס וחיים בר-לב ("חיים קצת קילקל" רטנו אהרני האחרות בקהל).

תדר מזה" לא היפה מכון **שבח ייב**, ניצו הפעלתני של רבין נקהל. מזה" — הכוונה להצבעה החשאית. שהעז לדרוש הצעיר החצוף. למען הסדר הטוב. אמר בר-לב שניהל את הישיבה. צריך לשאול את משה כהן. לפני שניגש להצבעה. האם הוא עדיין דורש הצבעה חשאית... לא יופי. אז ניגש להצבעה...

כהן, שדווקא דרש וגם צעק למען הצבעה חשאית. לא עיכל את קצב האירועים המהיר. לפני שהספיק לפתוח את פיו לענות לבר-לב. שמע את מוכ"ל עונה במקומו. אוירת השכנוע התקוף התהרקה סביבו פלאים. בפתק ששלח לי באופן רחוף תבריכנסת מוטרד. הוא התלונן. זה לא הוגן שאת משייעה עליו להתנגד!

ההגינות נוסח מפלגת העבודה יצרה הצבעה נזורה. שבמהלכה הורמו שלל כרטיסים תכולים אל-על. כתשובה לשאלה: מי בעד? בעד אחרות. כמובן. הפליה. הפלא. ופלא. היתה מהירה עוד יותר ומדוייקת: באולם צפוף המונה 700 מקומות ישיבה. שלא לדבר על חברי-מרכז רבים שעמרו וסתמו את המעברים. הצלחיתו לספור לא יותר מ-500 יריים בעד ונגד. כוחו הדי שלי שלח היתה שייכת לעניין. מפילאי הדמוקרטיה.

ועבדי-היהאב הראוישה (עבר)

23.30 — הכנסת מוארת ושוקקת חכ"ים, עסקנים, עיתונאים. צלמים ומצלמים. בקומת הוועדות לא היו הפתעות: ישיבת המפד"ל עדיין נמשכה. רלת האולם שבו התקיימה הישיבה לא היתה סגורה לחלוטין.

הסרק משך את עוזריהם של פרס ורבין ואותו להציץ בתוך האולם נאם **יהודה בן-מאיר**: "אני מציע ש בנושא זה לא תחליט הליגה". הצעה שזרעה בהלם בקרב המצעים. הוא דיבר על משווא אחר. הרגיע רבין את עצמו ואת הנוכחים. חברי-הכנסת **אברהם בן-עז** ואהרון נחמיאס היו שרויים במתח. במשך חמישה שבועות הם נהלו את המשאומתן עם המפד"ל מטעם מיפלגתם. העבודה. יצרנו עימם יחסי אמון והבנה הרדיים. סיפור. ששם דבר לא דלף לתקשורת. כעת עמדו יחסי האמון וההבנה למיבחן. שעמד לחרוץ את עתיד השניים במיפלגתם. על כיועו. למשל. מדברים כמועמד לסגן-שר-ההקללות.

24.00 — **אמנון רביני שטיין** (שינוי) נתקף בהיסטריה כלתי-מוננת: "אני רוצה ששימיעון פרס יודיע" הסתבר שרובי-השטיין. אשר קיווה עד לרגע האחרון כי תוקם ממשלה צרה. סבר שיש אייבהנה בין מנהיגי העבודה והמפד"ל.

ליד חדר הריונים הממושכים של המפד"ל הפגינו נוכחות **מרדכי (מורלה) בראון** (רצ"ב) **יאיר צבן** (מפ"ם) והמפסיד הלאומי הפרוץ אבו חצירא (תמ"י) — השותפים האוטנאיים אללים לממשלה צרה. ניתן היה לקטור את המפה הפוליטית על פי מיקומם: בעוד שצבן ישב יחד עם חכ"י העבודה וזכר לשיחות-הפעולה במעך — טייל אבו חצירא עם עוורו **ירם בן-שלום** במסדרונות. בלא שמישהו פנה אליו. אבג. עוורו קיבל הוראה שלא לזוז מהכנסת. מחשש שיתרחשו שם דברים. כמה שעות קודם לכן, יום

בלי תיק

לאור הנטיה הרווחת בין יושבי הכיסאות הטרניים שלא להחזיק בתיק. כדאי לנדרק מהן הסיבות לפופולריות של סטאטוס זה:

יגאל הורביץ (אומץ) שהתל-בט במשך השבוע שעבר (הוא היתה הצגה) קבע חברי-כנסת מהעבודה. הוא מאוד אוהב להתלבט בקול רם. "הוא מאוד אוהב לממשלה. הודיע לי בצורה היום הראשון החולף שיש ככוונתו. להיות שרי-בלי-תיק". מה זה נתן לך? שאלתי.

וזה. פורום להעלאת דיעות. היררר הורביץ בקול. "נ... סיבות נוספות לא הגיעו לידי ביטוי."

גירעין פת, שמונה ברקה ה-90 כשרה-המדע. גם הוא התעתד להיות דווקא שרי-בלי-תיק. בחצות הלילה ביום הרביעי הוא הסביר לי בהקלה ניכרת. "אני כבר החזקתי במישרד גדול. עכשיו אוכל לשבת בוועדות השונות. להביע דיעות. לעסוק במשי" מות שיוטלו עליי". המשימות. כמובן. לא יהיו מיוחדות. מכיוון שזהו תחום מומחיתו של השר-בלי-תיק **עזר וייצמן**.

בלילי

אחד מטקסי-החילופין שהתקיימו ביום השישי בין השרים היוצאים והנכנסים עורר תשומת-לב מיוחדת. המדובר בטקס החילופין בין שרי התעשייה והמיסרה: גרעין פת. שעבר למישרד המדע. ו**אריאל שרון**.

אינגר, שהצליח לשמור על מראה אלגנטי גם בשעות הקטנות של הבוקר. למטה חיפשו סיגורות. למעלה התפללו. שמועות אמרו שהם (ש"ס) מחפשים את חכמי-התורה. ולוקח זמן עד שמוצאים חכמים.

03.30 — הירשו לצוות הטלוויזיה הישראלית להיכנס לחדר הוועדה לחוק וביטחון. פרס התראיין. דובק בנסיבותיו הדיפלומטיים. הרף עייפותו. אלה עיצבנו את המראיין. שפסק: "שנינו לא במיטבנו".

04.00 — הפרס הידוע בעצבני-הברזל שלו נשבר מלחכות. מזכירותיו. דליה **ואתי**. חזרו לתל-אביב. פרס עצמו פרש לישון בחדר הסמוך. נכון העדיף לישון בבית. וגטש בהקלה ניכרת. רק בר-לב. **עמירם ניר** ו**יוסי ביילין** הפגינו נאמנות לבוס.

04.30 — הטלפון צילצל. כולם הסתכלו במכשיר ובשעור לסירוגין. כלא מאמינים. על הקו היה שימיעון שביקש-את-שימיעון פרס) — יש לו מסר אישי רחוק עבורו. לא. לא מסר ברור. דוברו של פרס. "הוא לא ישן מספיק לילות". הויכוח ארך עוד 15 דקות יקרות. לא. הוא לא מוכן להודות או להעביר את המסר שבפניו — הוא רוצה לדבר עם שימיעון; לבסוף הואיל להשאיר מיספר טלפון ש"יפקד כירי שימיעון אישית" אך נותר על הקו.

בניתיים. בקומה העליונה. יצאו מנהיגי ש"ס — הרבנים **פנחס ופרץ** — מחדרו של שמיר. הם נראו נרגשים וכעוסים. והצחירו על פרישתם מהממ"ש. (הפרישה החזקה מעמד עד לצהרי היום). לנו יש ארבע מנדטים. וכמו כן למפד"ל. טענו פעיליהם. ויתרנו להם מספיק!

04.45 — למטה. בחדר מיפלגת העבודה. חיכו לתשובתו של שמיר: האם יפר את הבטחתו לשי"ס וירבוק

לילי

סקופ-השבוע

שנכנס מחוייט — בחליפה כחולה ועניבה — ובצעדים כבדים למישרד הכלכלי השני בחשיבותו בישראל. עובדי המישרד ריחווחו לי על פחד ושמועות שונות בדבר עריפת ראשים. שהתהלכו במסדרונות המישרד. שרון נראה נרגש. עצם עינו כלא מאמין. הוא אסף את עובדי המישרד בלובי של הבניין שבו הוא שוכן והגיע אותם. "החלטותיי יהיו מיקצועיות לחלוטין". הטחין ל-300 האנשים שמילאו את הלובי.

הוא מעורר סקרנות. הסבירו לי את פשר ההתקבלות. אריק. מנהיג המכיר את קהלו. השיעור להם בדיוק את אשר רצו לשמוע. "הוא אישיות דומיננטית". התפעל באוניי אחד העובדים.

תוך כדי נאומו. פנה שרון לקודמו. גרעין פת. אך לא מצא אותו. פת פשוט נעלם מאחורי ימדריו המרשימים של השר הנכנס. ועברו כמה שניות טובות עד שנמצא מימינו. "חשבת שאתה נכ" צא שמאלה לי". ניסה שרון להתברר.

פנינים נוספות מהנאומו הקצר: "תמיד מזדמן לי להימצא במקור העניינים: כשהייתי בביטחון — זה היה הבוקר. וכעת. כשהביעה המרכזית של ישראל היא הכלכלה — אני כאן". ספק התלונן. ספק התאחז שרון. לאיש באותו המעמד לא היה האומץ להזכיר לו. שכמה מהעניינים הכי חשובים הפכו למוקד" בעזרתו האדיבה. ולסיום — סקופ השבוע: אריק. נבירותיי ורבותיי. הגיע לברו. בלי להיל!

באחרות. או יפתיע? למעשה. לא היו הפתעות: היה ידוע ששמיר יאחו בשארית מנהיגותו בממשלת האחרות הלאומית.

05.00 — בחוז כבר היה אור מלא. "שמיר יורד" הודיעו. התגובה — אדישות. לקריאה: ואביזבא כבר התרגלו. פרס הפגין עיתוי מדהים. קם משנתו פרוע שיער ושאל: "מה השעה?"

בדיוק באותה השעה צעד שמיר לקראתו. לזה יקראו תיאום והרמוניה. החמישי (פרס). שמיר. בר-לב. **מרדכי בן-מאיר** — מסורק וחייכן כמו מדריך — ומשה שחל. שניעור משינה טרופה — כמה שניות קודם לכן) הסתירה אל מול מצלמות הטלוויזיות השונות.

"רוני. בוא הצטרף" הזמין פרס את **רוני מילוא**. שנתר מבוויש כצר. נאומי סיום בעברית ובאנגלית: פרס בסגנונו ההזרי-מוססה. ושמיר בסגנונו המתנצל. יש ממשלה! ויש לה ראש — שימיעון פרס! (לא. אני לא רוצה את מיספר הטלפון של שמיעון). את הפגין אופטימיות גמורה: "את תספידו". התנבא בביטחון בהקשר להתערבותי. שימיה של ממשלתו ספורים. לו יהי.

בריאון המגנת-נוכחות